

SPCG

KANCELARIA PRAWNA

WWW.SPCG.PL

NEWSLETTER PRAWA PODATKOWEGO KWIECIEŃ 2021

Zespół prawników praktyki prawa podatkowego w kancelarii SPCG świadczy usługi w zakresie kompleksowego doradztwa podatkowego. Sporządzamy opinie prawne w przedmiocie wykładni i stosowania przepisów prawa podatkowego. Oferujemy pomoc prawną na wszystkich etapach postępowań związanych ze zobowiązaniami podatkowymi, w tym również w postępowaniach sądownoadministracyjnych.

Na bieżąco analizujemy zmiany w uregulowaniach prawnych z zakresu prawa podatkowego oraz orzecznictwo i interpretacje podatkowe. Śledzimy też przebieg prac legislacyjnych dotyczących przepisów prawa podatkowego.

W niniejszym opracowaniu prezentujemy wybrane przez nas orzecznictwo sądów administracyjnych oraz interpretacje podatkowe, a także informacje o ważniejszych wprowadzonych lub planowanych zmianach w przepisach podatkowych.

Archiwum newsletterów dostępne jest pod linkiem:
<https://spcg.pl/newsletter/>

Zapraszamy również na łamy naszego bloga, na których na bieżąco podejmujemy się interpretacji przepisów prawa, przede wszystkim z perspektywy przedsiębiorców.
<https://spcgblog.pl/>

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE

PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB PRAWNYCH

- objaśnienia podatkowe dotyczące korekty cen transferowych oraz metody porównywalnej ceny niekontrolowanej.
- zakup koncentratorów tlenu oraz pulsoksymetrów jako koszt poniesiony w celu zachowania lub zabezpieczenia źródła przychodów.
- uprzednie porozumienia cenowe wydane wspólnikom a ochrona spółki komandytowej.

PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB FIZYCZNYCH

- wpływ stanu prawnego nieruchomości na jej wartość rynkową w kontekście PIT.
- rozumienie pojęcia „własnych celów mieszkaniowych” na potrzeby tzw. ulgi mieszkaniowej.

PODATEK OD TOWARÓW I USŁUG

- Fiskus nie może żądać odsetek w przypadku opóźnienia w raportowaniu WNT.
- możliwość korekty faktur podczas kontroli podatkowej.

NOWOŚCI LEGISLACYJNE

- przedłużenie niektórych terminów na składanie sprawozdań finansowych.
- przedłużenie terminu na złożenie CIT-8.

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB PRAWNYCH

Objaśnienia podatkowe dotyczące korekty cen transferowych oraz metody porównywalnej ceny niekontrolowanej.

Ministerstwo Finansów opublikowało objaśnienia podatkowe z 31 marca 2021 r. w zakresie cen transferowych.

Objaśnienia dotyczą m.in. korekty cen transferowych w rozumieniu art. 11e ustawy o CIT (art. 23q ustawy o PIT) w odniesieniu do przepisów obowiązujących od 1 stycznia 2019 r., w tym takich kwestii, jak: korekta cen transferowych w kontekście zasady ceny rynkowej, korekta cen transferowych w rozumieniu art. 11e ustawy o CIT (art. 23q ustawy o PIT) – KCT11e, warunki KCT11e oraz konsekwencje ich spełnienia/niespełnienia, korekta przychodów lub kosztów uzyskania przychodów, zagadnienia intertemporalne.

Objaśnienia dotyczą również metody porównywalnej ceny niekontrolowanej, w odniesieniu do przepisów obowiązujących od 1 stycznia 2019 r., w tym: przesłankę stosowania metody porównywalnej ceny niekontrolowanej, wariantów metody porównywalnej ceny niekontrolowanej, porównania metody porównywalnej ceny niekontrolowanej z innymi metodami, typowych obszarów zastosowania metody porównywalnej ceny niekontrolowanej, trudności w stosowaniu metody porównywalnej ceny niekontrolowanej, przykładów zastosowania metody porównywalnej ceny niekontrolowanej.

Zakup koncentratorów tlenu oraz pulsoksymetrów jako koszt poniesiony w celu zachowania lub zabezpieczenia źródła przychodów – interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 19 marca 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.584.2020.2.IM.

Spółka zatrudniająca pracowników wystąpiła z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej, zadając pytanie, czy wydatek na zakup koncentratorów tlenu oraz pulsoksymetrów może być zaliczony do kosztów uzyskania przychodów w zakresie podatku CIT.

Spółka wskazała, że pracownicy wykonują swoje obowiązki na hali produkcyjnej, gdzie jednocześnie przebywa kilkadziesiąt osób, a poszczególne stanowiska pracy umiejscowione są blisko siebie. Niesie to za sobą duże ryzyko bliskich kontaktów między pracownikami, w szczególności w sytuacji zagrożenia zakażeniem wirusem SARS-CoV-2. W związku z takimi warunkami pracy spółka zakupiła dwa koncentratory tlenu oraz dwa pulsoksymetry. Zakup tego sprzętu i udostępnienie go pracownikom ma na celu ograniczenie ryzyka zachorowania na COVID-19 wśród pracowników, dać możliwość skutecznego zwalczania objawów choroby, a w konsekwencji także

zapewnić możliwość szybszego powrotu pracowników do zdrowia.

Zdaniem spółki taki wydatek powinien być uznany za koszt poniesiony w celu zachowania lub zabezpieczenia źródła przychodów, gdyż absencja pracowników z powodu choroby może wpływać na zdolności produkcyjne przedsiębiorstwa, a tym samym skutkować zmniejszeniem obrotów.

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej uznał stanowisko spółki za prawidłowe, podkreślając jednocześnie, że w warunkach istniejącego stanu epidemii niezwykle istotna jest ochrona zdrowia pracowników. Jego zdaniem do działań w tym zakresie można zaliczyć zarówno działania prewencyjne podejmowane przez pracodawcę (np. zakup środków ochrony osobistej), jak i działania podejmowane w sytuacji, gdy doszło już do zakażenia pracowników. Zakupione urządzenia są pomocne w monitorowaniu i zwalczaniu skutków choroby, a co za tym idzie w szybszym powrocie pracowników do zdrowia. Ponadto działanie pracodawcy, który ma na uwadze zdrowie pracowników, motywuje pracowników do pracy i przyczynia się do budowania pozytywnego wizerunku wśród załogi, co wpływa na większe zaangażowanie i wzrost wydajności pracy.

Uprzednie porozumienia cenowe wydane wspólnikom a ochrona spółki komandytowej – interpelacja nr 17367 do ministra ds. finansów w sprawie ochrony przysługującej spółkom komandytowym, których wspólnicy uzyskali uprzednie porozumienia cenowe w odniesieniu do transakcji realizowanych przez te spółki.

Przedmiotem interpelacji była kwestia przysługującej po 31 grudnia 2020 r. „ochrony” wynikającej z treści – wydanego w formie decyzji Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej – porozumienia cenowego (dalej: „APA”), które dotyczyło transakcji zawieranej przez spółkę komandytową.

Z uwagi na podatkową transparentność spółki komandytowej do końca grudnia 2020 roku z wnioskiem o wydanie APA w zakresie transakcji realizowanych przez spółkę występowali jej wspólnicy jako podatnicy podatku dochodowego, będący jednocześnie adresatami decyzji APA. W związku z powyższym pojawiły się wątpliwości, czy taka decyzja wydana przed końcem grudnia 2020 roku (adresowana do wspólnika spółki komandytowej, ale obejmująca transakcję tej spółki) zabezpiecza spółkę komandytową i czy jest wystarczająca do wyłączenia kosztów usług objętych porozumieniem z ograniczenia określonego w art. 15e ust. 1 ustawy o CIT, na podstawie art. 15e ust. 15 ustawy o CIT.

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE **PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB PRAWNYCH c.d.**

W odpowiedzi Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej w piśmie z 26 lutego 2021 r. wskazał, że z uwagi na transparentność podatkową spółki komandytowej obowiązującą do końca 2020 roku, ograniczenia wynikające z art. 15e ust. 1 ustawy CIT dotyczyły rozliczeń podatkowych wspólników takiej spółki, będących podatnikami podatku dochodowego, a zatem z wnioskami o wydanie APA w zakresie transakcji realizowanych przez spółkę komandytową występować mogli tylko wspólnicy takiej spółki, którzy jednocześnie byli adresatami wydawanych w tym przedmiocie decyzji.

Uwzględniając jednak to, iż stroną transakcji, których dotyczyły porozumienia cenowe, obejmujących świadczenia, o których mowa w art. 15e ust. 1 ustawy CIT, była spółka komandytowa, a wydana przez organ podatkowy decyzja APA potwierdzała prawidłowość dokonanej przez spółkę kalkulacji wynagrodzenia za te świadczenia, zachodzą przesłanki do uznania, iż w takim przypadku zastosowanie znajduje treść art. 12 ust. 6 ustawy z dnia 28 listopada 2020 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne oraz niektórych innych ustaw. Zgodnie z tym przepisem, spółka jawna i komandytowa, która uzyskała status podatnika podatku CIT, uwzględnia zdarzenia zaistniałe przed dniem, w którym stała się ona podatnikiem tego podatku, mające wpływ na wysokość jej zobowiązania podatkowego w podatku CIT. Za takie zdarzenie uznać należy wydaną przez właściwy organ decyzję APA, potwierdzającą prawidłowość kalkulacji przez spółkę wynagrodzenia za świadczenia wskazane w art. 15e ust. 1 ustawy CIT. W konsekwencji, zgodnie z treścią art. 15e ust. 15 ustawy CIT, do kosztów wskazanych w decyzji APA świadczeń nie powinny, co do zasady, znajdować zastosowania ograniczenia wynikające z art. 15e ust. 1 ustawy CIT, również wówczas, kiedy z wnioskiem o wydanie takiej decyzji – przed uzyskaniem przez spółkę komandytową statusu podatnika podatku CIT - wystąpili wspólnicy takiej spółki.

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE **PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB FIZYCZNYCH**

Wpływ stanu prawnego nieruchomości na jej wartość rynkową w kontekście PIT – wyrok WSA w Gdańsku z 2 marca 2021 r., sygn. akt I SA/Gd 1099/20.

Podatnik sprzedał lokal mieszkalny przed upływem pięciu lat od jego nabycia, co wygenerowało po jego stronie przychód

w rozumieniu art. 10 ust. 1 pkt 8 ustawy o PIT podlegający opodatkowaniu podatkiem dochodowym. Fiskus uznał, że wskazany przez podatnika przychód ze sprzedaży lokalu odbiegał in minus od ceny rynkowej. Podatnik wskazywał, że uzyskana przez niego cena za zbycie lokalu wynikała ze skomplikowanego stanu prawnego nieruchomości. Dokonując zakupu lokalu podatnik nie wiedział, że ówczesny jego właściciel ustanowił na rzecz innej osoby dożywotnią i nieodpłatną służebność osobistą mieszkania, co w efekcie uniemożliwiło korzystanie z zakupionej nieruchomości przez podatnika. Podatnik podjął działania w celu uzyskania władztwa nad nieruchomością, wytaczając lub uczestnicząc w postępowaniach sądowych mających na celu eksmisję osoby zajmującej lokal, jednak te okazały się bezskuteczne. Taki był stan nieruchomości w chwili jej zbycia przez podatnika. Organy podatkowe uznały, że obciążenie nieruchomości służebnością osobistą nie ma wpływu na podstawę opodatkowania w podatku dochodowym. Organ odwołał się do art. 19 ust. 3 ustawy o PIT, który stanowi, że wartość rynkową rzeczy lub praw majątkowych określa się na podstawie cen rynkowych stosowanych w obrocie rzeczami lub prawami tego samego rodzaju i gatunku, z uwzględnieniem w szczególności ich stanu i stopnia zużycia oraz czasu i miejsca odpłatnego zbycia. Zdaniem fiskusa, w świetle powyższego przepisu w przypadku rzeczy czynniki modyfikujące cenę rynkową zostały zawężone do czynników związanych z jej fizyczną stroną, tj. materialne zużycie, stan techniczny, właściwości konstrukcyjne itp. Brak jest zatem podstaw do przyjęcia, że czynnikami modyfikującymi cenę mogą być czynniki prawne, nie odnoszące się do właściwości fizycznych rzeczy.

Innego zdania był WSA w Gdańsku, który stanął na stanowisku, że wykładni art. 19 ust. 3 ustawy o PIT należy dokonywać z uwzględnieniem zasady *in dubio pro tributario*, w związku z czym uznał, że określone tym przepisem czynniki wpływające na określenie wartości rynkowej rzeczy są jedynie przykładowe i nie można ich zawęzić do czynników związanych tylko z fizyczną stroną rzecz. Czynniki modyfikującymi cenę rynkową mogą być także czynniki prawne, a więc odnoszące się do stanu prawnego rzeczy.

Rozumienie pojęcia „własnych celów mieszkaniowych” na potrzeby tzw. ulgi mieszkaniowej – interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 24.03.2021 r., sygn. 0115-KDIT2.4011.59.2021.2.KC.

Przedmiotem interpretacji było pytanie, czy tzw. ulga mieszkaniowa, o której mowa w art. 21 ust. 1 pkt 131 ustawy o PIT, będzie przysługiwała, jeżeli pieniądze ze sprzedaży mieszkania przeznaczone zostaną na budowę domu na

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE **PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB FIZYCZNYCH cd.**

działce letniskowej, w którym podatnik będzie zamieszkiwać na stałe. Działka, na której podatnik zamierza wybudować dom, została oznaczona w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego jako tereny zabudowy letniskowej, a projekt budowlany, na podstawie którego ma być realizowana inwestycja, obejmuje obiekt nazwany jako "budynek letniskowy". Przedmiotowy dom będzie budynkiem mieszkalnym jednorodzinny, umożliwiającym całoroczne użytkowanie, w którym podatnik planuje mieszkać na stałe.

Dyrektor KIS podzielił stanowisko podatnika, że ulga ze sprzedaży mieszkania ma zastosowanie również w analizowanym przypadku, skoro dom, który podatnik planuje wybudować, będzie służył jego celom mieszkaniowym. Organ wskazał na utrwalone w orzecznictwie NSA oraz SN stanowisko, że dom letniskowy może być zaliczony do kategorii budynków mieszkalnych, gdy będzie użytkowany faktycznie przez właściciela i jego bliskich, służąc tym samym zaspokojeniu podstawowych potrzeb mieszkaniowych. Jeżeli podatnik korzysta z domu jedynie w celach wypoczynkowych, sezonowo, wówczas dom taki uznać należy za letniskowy.

W konsekwencji Dyrektor KIS stwierdził, że w sytuacji, gdy przychód podatnika uzyskany ze sprzedaży mieszkania zostanie wydatkowany nie później niż w okresie trzech lat od końca roku podatkowego, w którym nastąpiło odpłatne zbycie, na budowę domu letniskowego całorocznego, stanowiącego własność lub współwłasność podatnika i który to dom nie będzie spełniał funkcji rekreacyjnej, a będzie służył zaspokojeniu własnych potrzeb mieszkaniowych podatnika, to dochód uzyskany ze sprzedaży mieszkania będzie korzystał ze zwolnienia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 131 ustawy o PIT. Wydatki poniesione na budowę opisanego we wniosku domu będą bowiem stanowiły wydatki na cele mieszkaniowe, o których mowa w art. 21 ust. 25 pkt 1 lit. d ustawy o PIT.

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE **PODATEK OD TOWARÓW I USŁUG**

Fiskus nie może żądać odsetek w przypadku opóźnienia w raportowaniu WNT – wyrok TSUE z 18 marca 2021 r., sygn. C-895/19.

TSUE w wyroku z dnia 18 marca 2021 r. w sprawie o sygn. C-895/19 orzekł, iż artykuły 167 i 178 dyrektywy 2006/112 w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą 2010/45, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie stosowaniu przepisów krajowych, zgodnie z którymi wykonanie prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) związanego z nabyciem

wewnątrzspółnotowym w tym samym okresie rozliczeniowym, w którym VAT jest należny, jest uzależnione od wykazania należnego VAT w deklaracji podatkowej złożonej nie później niż w terminie trzech miesięcy od upływu miesiąca, w którym w odniesieniu do nabytych towarów powstał obowiązek podatkowy.

Takim przepisem krajowym jest art. 86 ust. 10b pkt 2 lit. b) ustawy o VAT, który przewiduje warunek, zgodnie z którym skorzystanie z prawa do odliczenia podatku naliczonego jest uzależnione od złożenia deklaracji podatkowej w terminie trzech miesięcy od upływu miesiąca, w którym w odniesieniu do nabytych towarów powstał obowiązek podatkowy. W przypadku przekroczenia powyższego terminu podatnik musi skorygować uprzednio złożoną deklarację i jednocześnie może rozliczyć podatek należny wynikający z wewnątrzspółnotowego nabycia towarów jedynie na bieżąco, zgodnie z art. 86 ust. 10i ustawy o VAT, tj. przez odpowiednie zwiększenie kwoty podatku naliczonego w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w odniesieniu do którego nie upłynął jeszcze termin do złożenia deklaracji podatkowej. Podatnik ponosi zatem ciężar ekonomiczny należnego VAT i w stosownym przypadku, zapłaty odsetek.

W uzasadnieniu wyroku wskazano, że powstanie prawa do odliczenia podatku naliczonego może być uzależnione wyłącznie od materialnych warunków, które są przewidziane w dyrektywie VAT. Natomiast nie zależy ono od uzyskania faktury ani od złożenia deklaracji czy rozliczenia VAT należnego z tytułu takiego nabycia w określonym terminie.

Wyrok TSUE oznacza zatem nie tylko, że podatek VAT należny i naliczony mogą być rozliczane w tym samym okresie, ale także, że od podatników, którzy otrzymują od zagranicznych kontrahentów faktury VAT z opóźnieniem i w konsekwencji wykazują VAT od wewnątrzspółnotowego nabycia towarów po upływie trzech miesięcy od upływu miesiąca, w którym w odniesieniu do nabytych towarów powstał obowiązek podatkowy, fiskus nie może żądać odsetek za opóźnienie.

Ministerstwo Finansów już zapowiedziało zmiany przepisów mające na celu dostosowanie polskich przepisów do regulacji unijnych w tym zakresie. Co istotne, omawiany wyrok TSUE może stanowić podstawę do wznowienia zakończonych już postępowań podatkowych i do domagania się przez podatników zwrotu uiszczonych uprzednio odsetek od zaległości podatkowych.

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE PODATEK DOCHODOWY OD TOWARÓW I USŁUG cd.

Możliwość korekty faktur podczas kontroli podatkowej – wyrok TSUE z 18 marca 2021 r., sygn. C-48/20.

Orzeczenie to zapadło na kanwie postępowania dotyczącego przedsiębiorcy, który emitował karty paliwowe, udostępniane następnie kierowcom innych spółek transportowych. Przedsiębiorca był przekonany, że takie działanie należy zakwalifikować jako zakup paliwa od stacji paliw w celu jego dalszej odsprzedaży spółkom transportowym przy użyciu kart paliwowych i z tego tytułu wystawiał faktury na rzecz spółek transportowych, wykazując na nich kwotę VAT. Odmiennie ocenił tę sytuację fiskus, uznając, że przedsiębiorca wyłącznie finansował zakup paliwa z wykorzystaniem kart paliwowych, podczas gdy faktyczna sprzedaż paliwa odbywała się bezpośrednio pomiędzy stacją paliw a spółkami transportowymi. Przedsiębiorca w istocie świadczył usługi finansowe, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 41 ustawy o VAT, które z mocy tego przepisu są zwolnione z VAT. W konsekwencji przedsiębiorcy odmówiono prawa do odliczenia podatku naliczonego z faktur otrzymanych od stacji benzynowych, a ponadto uznano, że wystawiał on tzw. puste faktury spółkom transportowym.

Gdy sprawa trafiła przed NSA, ten postanowił zwrócić się do TSUE z następującym pytaniem prejudycjalnym:

Czy art. 203 dyrektywy 2006/112 oraz zasadę proporcjonalności należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie zastosowaniu, w sytuacji takiej jak w postępowaniu głównym, przepisu krajowego takiego jak art. 108 ust. 1 ustawy o VAT do faktur z nienależnie wykazaniem VAT wystawionych przez podatnika działającego w dobrej wierze, jeżeli:

- *działanie podatnika nie wiązało się z oszustwem podatkowym, ale wynikało z błędnej wykładni przepisów prawa dokonanej przez strony biorące udział w transakcji, opartej o wykładnię przepisów prezentowaną przez organy podatkowe i powszechną praktykę w tym zakresie w momencie dokonywania transakcji, przyjmującą wadliwie, że wystawca faktury dokonuje dostawy towarów, podczas gdy faktycznie świadczy usługę pośrednictwa finansowego zwolnioną od VAT; oraz*
- *odbiorca faktury z nienależnie wykazaniem VAT miałby prawo do żądania jego zwrotu przy prawidłowym zafakturowaniu transakcji przez podatnika faktycznie dokonującego na jego rzecz dostawy towarów?*

Odpowiadając na powyższe pytanie TSUE w wyroku z dnia z dnia 18 marca 2021 r., sygn. C-48/20 orzekł, iż artykuł 203 dyrektywy 2006/112 w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej oraz zasady proporcjonalności i neutralności

podatku od wartości dodanej (VAT) należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom krajowym, które w konsekwencji wszczęcia procedury kontroli podatkowej nie zezwalają podatnikowi działającemu w dobrej wierze na korektę faktur z nienależnie wykazaniem VAT, mimo że odbiorca tych faktur miałby prawo do zwrotu tego podatku, gdyby transakcje wykazane na tych fakturach zostały należycie rozliczone.

W celu zapewnienia neutralności VAT to do państw członkowskich należy ustanowienie w ich wewnętrznych porządkach prawnych możliwości skorygowania wszystkich bezzasadnie wykazanych na fakturze podatków, o ile wystawca faktury wykaże dobrą wiarę. Ma to zastosowanie w szczególności w przypadku, w którym podatnik działał w dobrej wierze, w zakresie, w jakim uznał, że udostępnienie podmiotom kart paliwowych umożliwiających im zaopatrywanie się w paliwo na stacjach paliw stanowiło nie usługę finansową zwolnioną z VAT, lecz dostawę towarów podlegającą temu podatkowi w tym państwie członkowskim, i opierał się na utrwalonej praktyce polskich organów podatkowych.

NOWOŚCI LEGISLACYJNE

Przedłużenie niektórych terminów na składanie sprawozdań finansowych.

W dniu 29 marca 2021 r. ogłoszono w Dzienniku Ustaw rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 26 marca 2021 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia innych terminów wypełniania obowiązków w zakresie ewidencji oraz w zakresie sporządzenia, zatwierdzenia, udostępnienia i przekazania do właściwego rejestru, jednostki lub organu sprawozdań lub informacji (Dz. U. 2021, poz. 572).

Przedmiotowe rozporządzenie wydłuża niektóre terminy dotyczące sprawozdań finansowych, w tym m.in.:

- termin na sporządzenie sprawozdania finansowego o 3 miesiące, a więc do końca szóstego miesiąca po zakończeniu roku obrotowego;
- termin na zatwierdzenie sprawozdania finansowego o 3 miesiące, a więc do końca dziewiątego miesiąca po zakończeniu roku obrotowego.

W przypadku jednostek sektora finansów publicznych terminy na sporządzenie i zatwierdzenie sprawozdania finansowego przedłużono jedynie o miesiąc.

NOWOŚCI LEGISLACYJNE cd.

Natomiast nie przedłużono ww. terminów w odniesieniu do jednostek, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.

Do dnia 31 lipca 2021 r. przedłużono także termin na złożenie sprawozdań finansowych do Szefa KAS przez osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą.

Ponadto rozporządzenie ustanawia 15-dniowy termin na złożenie do Krajowego Rejestru Sądowego sprawozdania finansowego przez podmioty wpisane do rejestru przedsiębiorców KRS liczony od daty zatwierdzenia tego sprawozdania. Natomiast termin na złożenie do Szefa KAS sprawozdania finansowego przez podatników podatku CIT niewpisanych do rejestru przedsiębiorców KRS wynosi 10 dni od daty zatwierdzenia sprawozdania.

Powyższe przedłużenia terminów mają zastosowanie do obowiązków dotyczących roku obrotowego kończącego się po dniu 29 września 2020 r., jednak nie później niż w dniu 30 kwietnia 2021 r., których termin wykonania nie upłynął przed dniem 31 marca 2021 r.

Przedłużenie terminu na złożenie CIT-8.

W poprzednim wydaniu [newslettera podatkowego informowaliśmy](#), że termin na złożenie CIT-8 i wpłaty podatku należnego wykazanego w zeznaniu miał zostać przedłużony w drodze ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 860).

Jednakże z uwagi na to, że nie było możliwości ukończenia procesu legislacyjnego w tym zakresie do dnia 31 marca 2021 r., rozwiązania te zostały wdrożone rozporządzeniem Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 25 marca 2021 r. w sprawie przedłużenia terminu do złożenia zeznania o wysokości dochodu osiągniętego (straty poniesionej) i wpłaty należnego podatku przez podatników podatku dochodowego od osób prawnych (Dz. U. poz. 571).

Przewidziane przedmiotowym rozporządzeniem rozwiązanie jest identyczne, jak to, które zostało przewidziane w procedowanej ustawie. Rozporządzenie przewiduje zatem przedłużenie do dnia 30 czerwca 2021 r. dla podatników podatku CIT terminów do złożenia zeznania o wysokości dochodu osiągniętego (straty poniesionej) w roku podatkowym, który zakończył się w okresie od dnia 1 grudnia 2020 r. do dnia 28 lutego 2021 r., jak również terminu do wpłaty podatku należnego wykazanego w takim zeznaniu, albo różnicy między podatkiem należnym od dochodu wykazanego w tym zeznaniu a sumą należnych zaliczek za okres początku roku.

Rozporządzenie weszło w życie 30 marca 2021 r., tj. z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Autor opracowania: apl. radc. Mateusz Ponicki, Junior Associate. Nadzór merytoryczny: adw. Agnieszka Soja, Partner.

KONTAKT

Agnieszka Soja

adwokat

Partner

E: a.soja@spcq.pl

T: +48 12 427 24 24

www.spcq.pl

Siedziba Kancelarii:
ul. Jabłonowskich 8
31-114 Kraków
T: +48 12 427 24 24
E: spcq@spcq.pl

Oddział w Katowicach:
ul. Warszawska 10
40-006 Katowice
T: +48 32 352 19 60
E: katowice@spcq.pl

Oddział w Warszawie:
ul. Złota 59
00-120 Warszawa
T: +48 22 244 83 00
E: warszawa@spcq.pl

Oddział we Wrocławiu:
ul. św. Mikołaja 7
50-125 Wrocław
T: +48 71 739 55 00
E: wroclaw@spcq.pl